

ΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 12 Μαρτίου 1961

2

Π ρ ό ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γενικήν Διεύθυνσιν ΙΙ

Διεύθυνσιν Β, Τμήμα 1

Ε ν τ α ὺ θ α .

Ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 128788 ἐ.ἔ. ἐγγρά-
φου σας, δι' οὗ ζητεῖτε [«]νά σᾶς ἀνακοινώσω-
μεν τήν γνώμην μας ἐπί τοῦ θέματος τῆς
συνεκδικιάσεως ἀνηλικίων καί ἐνηλικίων ἐπί
ἀγροτικῶν πταισμάτων, [>]

Ἐχομεν τήν τιμήν νά σᾶς γνωρίσωμεν
τ' ἀκόλουθα:

Διά τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 130
Κ.Π.Δ. ὤρισθη ὅτι ἐπί συμμετοχῆς πλειό-
νων εἰς τό αὐτό ἐγκλημα (ἄρθρα 45, 46 καί
47 Π.Κ.) ἀρμόδιον Δικαστήριον διά πάντα
εἶναι τό ἀρμόδιον διά τόν ἐκ τῶν συμμε-
τόχων ἐπισύροντα τήν βαρυτέραν ποινήν,
ἐάν δέ οὗτοι ὑπάρχοντες εἰς διάφορου βαθ-
μοῦ Δικαστήρια ἀρμόδιον διά πάντας εἶ-
ναι τό ἀνώτερον κατὰ βαθμόν Δικαστήρ
τοῦ Δικαστηρίου ^{ἄνω} ~~ἄνω~~ ^{κακουργιοδικεῶν,}
θεωρουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς
ἀνώτερου κατὰ βαθμόν πάντων τῶν λοιπῶν
Δικαστηρίων. -

Περαιτέρω, διά τήν έσφαλεστέραν διάγνωσιν τῆς ἀληθείας καί τήν ταχυτέραν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως καί ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὠρίσθη διά τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι τό Δικαστήριον ἢ τό Δικαστικόν Συμβούλιον δύναται (ἐπί συμμετοχῆς πλειόνων εἰς τό αὐτό ἔγκλημα) νά διατάξῃ ἐνελέγχιτως (Α.Π. 23/55, ΠΧ/Ε σ. 174, 16/56 σκέψις 11, ΠΧ, ΣΤ' σ. 144, 165/68, ΠΧ/ΙΗ σ. 334) τόν χωρισμόν τῆς ἀνακρίσεως ἢ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως. Ἐν συνεχείᾳ διά τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὠρίσθη ὅτι, ὡςάκις τις τῶν συμμετόχων εἶναι ἀνήλικος, τότε κατά κανόνα ἡ ποινική δίκαις χωρίζεται ὡς πρός αὐτόν καί δικάζεται οὗτος ὑπό τοῦ Δικαστηρίου ἀνηλίκων, προκειμένου δέ περί πλημμελημάτων, ἂν ὁ Εἰσαγγελεὺς ἤθελε κρίνει ἐπί τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως παραπομπῆς εἰς τό ἀκροατήριον (ἢ τό Δικαστικόν Συμβούλιον), δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς των, μνημονευούσης συγκεκριμένως τοὺς λόγους, ὅτι λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ συμφέροντος τῆς δικαιοσύνης ἀντιθέτως εἰκνυται ὁ χωρισμός, τότε δικάζει τήν ὑπόθεσιν τό κατά τήν παράγραφον 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου Δικαστήριον, εἰς ὃ μετέχει, εἰ δυνατόν, παρ' ἐκάστῳ βαθμῷ, ὁ Δικαστής ἀνηλίκων, χωρίς ὅμως νά κωλύεται τό Δικαστήριον τούτο νά διατάξῃ τόν χωρισμόν.-

Τέλος διά τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 130 ὠρίσθη ὅτι ἐπί πταισμάτων ἢ ποινική δίκαις χωρίζεται πάντοτε ὡς πρός τόν ἀνήλικον, ἐξαιρέσει τῶν ἀγροτικῶν ἢ ἀγρονομικῶν πταισμάτων, εἰ' ἃ ἐφαρμόζονται τά ἐν τῇ παραγράφῳ 3 ὀριζόμενα.-

Εἶναι πρόδηλον ὅτι κατ' ἐφαρμογήν τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 4 ἐδάφ. 1 ἐν συνδυασμῷ πρός τήν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 130 Κ Π Δ, ἂν πρόκειται περί ἀγροτικοῦ ἀδικήματος (ταῦτα ὀρίζονται διά τῶν ἄρθρων 97 παρ. 1, 2 καί 3, 98 ἕως 101 καί 105

έως 109 του Ν.Δ. 3030/54 περ: άγροφυλακίης) πραχθέντος υπό άνηλίμου καί ύπάρχουν συμμετοχοί του άδικήματος τουτου, δηλαδή συναυτουργοί, ή ήθ.κοί άυτουργοί, ή άμεσοί συνεργοί ή καί άπλοϊ συνεργοί (είης άπλήης συνεργείας τιμωρουμένης επί άγροτικῶν πταισιάτων, συμφώνως πρός τάς διατάξεις τῶν άρθρων 116 παρ. 1, 117 παρ. 1 έδάφ. α' καί β', 118 καί 132 του ως άνω Ν.Δ. 3030, έν συνδυασμῶ πρός τό άρθρον 47 παρ. 3 Π.Κ.), τότε, κατά παρέκκλισιν τῆς διά τῆς ως άνω παραγράφου 4 έδάφ. β' του άρθρου 130 Κ.Π.Δ. τιθεμένης άρχῆς, του χωρισμοϊ δηλαδή τῆς ποινικῆς διώξεως επί πταισμάτων, όσάκις συμμετοχος είναι άνήλικος, έπιβάλλεται ή συνειδίκασις πάντων τῶν συμμετόχων, υπό του κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου 130 άρμοδίου Δικαστηρίου, δι' άποφάσεως περί μή χωρισμοῦ τῆς ποινικῆς διώξεως, έκδιδομένης, είς τάς περιπτώσεις τῆς δι' άπ' εύθείας κλήσεως παραπομπῆς είς τό άκροατήριον, ως κατωτέρω.

Εάν τό άγροτικόν άόλιμα έτελέσθη υπό έφήβου (άνηλίμου δηλαδή ήλικίας από τοί 13 μέχρι του 17 έτους συμ-
— ως έπληρωμένου - άρθρ. 121 παρ. 1 Π.Κ.), έν τῆ έδρα του Πρωτοδικείου (τουτο δέν άποκλειεται έν όφει τῆς έφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 1 παρ. 2 έδάφ. β' καί άρθρ. 3 παρ. 2 του Ν.Δ. 3030/54), τῆ συμμετοχῆ ένηλίμου, τήν άπόφασιν ότι άντεδείκνυται ό χωρισμός, θά έκδώση ό Είσαγγελεύς Πλημμελειοδικῶν (γνωμ. Ε.Α.Π. 1/53 ΠΧ/Γ' σελ. 54), διότι τά έν τῆ έδρα του Πρωτοδικείου παρ' άνηλίμου πραττόμενα πταίσματα, υπάγονται είς τό μονομελές Δικαστήριον άνηλικων (άρθρ. 113 παρ. 1 α' αριθ. 2 Κ.Π.Δ.) καί έπομένως άρμόδιος διά τήν άσκησιν τῆς ποινικῆς διώξεως είναι ό Είσαγγελεύς τῶν Πλημμελειοδικῶν καί τήν υπόθεσιν θά δικάση τό Πταισματοδικεϊον, διότι αυτό είναι τό κατά τήν παράγραφον 1 έδάφ. 1 του άρθρου 130 Κ Π Δ άρμόδιον Δικαστή-

44

ριον, δοθέντος ότι ο συμμετοχός ανήλιξ επισύρει τήν βαρύτεραν ποινήν, ήτοι τήν ποινήν του προστίμου ή κρατήσεως, κατά τά ειδικώτερον δια τῶν ἄρθρων 98,99 καί ἐφεξῆς του Ν.Δ. 3030 ὀριζόμενα, ἐνῶ ὁ ανήλικος (ἔφηβος) δέν τιμωρεῖται δια ποινῆς, δια τά πταίσματα αὐτου, ἀλλά ὑποβάλλεται μόνον εἰς τά ἀναμορφωτικά μέτρα του ἄρθρου 122 Π.Κ., πλήν τῆς εἰς κατάστημα ἀγωγῆς τοποθετήσεως του (ἄρθρον 128 Π.Κ.), τοῦτο δέ ἰσχύει καί διέ τά ἀγροτικά πταίσματα (ἀδικήματα), κατ' ἐφαρμογήν του ἄρθρου 12 Π.Κ., ἐφ' ὅσον δέν ὀρίζει ἄλλως τό Ν.Δ. 3030 (Μπουρόπουλος Ἑρμηνεία Κ Π Δ τόμ. Α' σελ. 155 σημ. 6).-

Εἰς τήν ὡς ἄνω περίπτωσιν, θά ἐφαρμοσθῆ, ὡς ἐρρέθη ἄνωτέρω, ἡ διάταξις του ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 130 Κ Π Δ, δηλαδή ὡς ἀρμόδιον Δικαστήριον καθίσταται τό Δικαστήριον τό ὁπεῖον εἶναι ἀρμόδιον δια τόν ἐπισύροντα τήν βαρύτεραν ποινήν καί δέν θά ἐφαρμοσθῆ ἡ διάταξις του ἐδαφίου β' τῆς οὐτῆς παραγράφου 1 καθ' ἣν ἀρμόδιον Δικαστήριον δια πάντος καθίσταται τό κατά βαθμόν ἀνώτερον Δικαστήριον διότι, ἡ διάταξις του ἐδαφίου τούτου ἐφαρμογήν ἔχει μόνον ὡς εἰς ἡ τινές τῶν συμμετόχων ἀπολαύουσιν τῆς ὑπό τῶν ἄρθρων 111 παρ. 6 καί 112 παρ. 2 Κ Π Δ (καί ν.δ. 2493 ἄρθρ. 8 καί 2711 του 1953 ἄρθρ. 2) ὀριζομένης ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ του ὅτι τό ἐδάφιον τοῦτο ρητῶς παραπέμπει εἰς τά ἄρθρα 111 παρ. 6 καί 112 παρ. 2 Κ Π Δ, ἐνῶ προκειμένου περί συμμετοχῆς ἀνηλίκων, ὡς κανών ὤρίσθη δια τῆς παραγράφου 3 του αὐτου ἄρθρου 130 ὅτι ὡς εἰς συμμετοχός εἰστό ἔγκλημα εἶναι ἀνήλικος, ἡ ποινική δίωξις χωρίζεται πάντοτε (Μπουρόπουλος Ἑρμηνεία Κ Π Δ τόμ. Α' σελ. 190) ὡς πρός αὐτόν καί δικάζεται οὗτος ὑπό του Δικαστηρίου ἀνηλίκων, ἡ δέ δια τά ἀγροτικά ἀδικήματα καθιερούμενη, βάσει τῆς παραγράφου 4 του ἰδίου ἄρθρου, ἀρχή

ΚΚ

τῆς συνεκδικιάσεως, κατ' εξαίρεσιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 περί χωρισμοῦ τῆς ποινικῆς διώξεως, δέν δύναται νά ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐφαρμογήν τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 130 ἐπί συμμετοχῆς ἐνήλικου καί ἀνηλικίου εἰς ἀγροτικόν πταῖσμα.

Ἐάν τό ἀγροτικόν ἀδίκημα ἐτελέσθῃ ὑπό παιδός (ἀνηλικίου δηλαδή ἡλικίας ἀπό τοῦ 7 μέχρι τοῦ 12 ἔτους συμπληρωμένου - ἄρθρ. 121 παρ. 1 Π.Κ.) ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, τῇ συμμετοχῇ ἐνήλικου, τότε, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἀρμόδιος κατὰ τ' ἀνωτέρω διά τήν ἄσκησιν τῆς ποινικῆς διώξεως, δέν θ' ἀποφανθῇ ὅτι ἀντενδείκνυται ὁ χωρισμός τῆς ποινικῆς διώξεως, ἀλλά τοῦναντίον, ἐφαρμόζων τόν κανόν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 130, θά προβῇ εἰς τόν χωρισμόν τῆς ποινικῆς διώξεως καί ὁ μὲν ἐνήλιξ θά δικάσθῃ ὑπό τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου, ὁ δέ ἀνήλικος ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς Δικαστηρίου ἀνηλικίων, διότι τό Δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὅπως ἐπιβάλλῃ τά κατὰ τῶν ἐγκληματούντων παίδων εἴτε εἰς βαθμόν πλημμελήματος εἴτε εἰς βαθμόν πταίσματος) ὀριζόμενα ὑπό τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἀναμορφωτικᾶ μέτρα, κατὰ τήν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 113 παρ. 1α', ἄρθρ. 2 περίπτωσις γ' ἔδαφιον β' ΚΠΔ (μὴ καταλογιζομένης τῆς πράξεως εἰς αὐτοὺς (ἄρθρ. 126 παρ. παρ. 1 Π.Κ.), καί τοῦτο διότι ἐκρίθη ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα κατὰ τῶν παίδων, λόγῳ τοῦ ὅτι οὗτοι ἄγουσιν τήν ἡλικίαν τῶν 7-12 ἐτῶν, ἧς πρέπει νά τυγχάνῃ μείζονος προσοχῆς, δέον ὅπως ἐπιβάλλῃ ὁ Δικαστὴς ἀνηλικίων, ὡς μᾶλλον ἐπιτηδεῖος νά κρίνῃ περί τούτου, λόγῳ τῆς εἰδικῆς μορφώσεώς του καί πείρας (Μπουρόπουλος ἀνωτέρω σελ. 164 σημ. 5). -

Ἐάν τό ἀγροτικόν ἀδίκημα ἐτελέσθῃ ὑπό ἐφήβου, ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, τῇ συμμετοχῇ ἐνήλικου, ~~τε~~

Τότε τήν περί μή χωρισμοῦ τῆς ποινικῆς διώξεως ἀπόφασιν θά ἐκδώσῃ ὁ, κατά τὸ ἄρθρον 113 παρ. 2 Ν.Δ. 3030, ἀσκῶν τήν ποινικὴν δίωξιν τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων Ἄγρονόμος εἴτε ὡς δημόσιος κατήγορος ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀδικημάτων (ἄρθρον 121 παρ. 2 Ν.Δ. 3030), εἴτε ὡς Δικαστῆς αὐτῶν (ἄρθρον 121 παρ. 3 καὶ 131 ἰδίου Ν.Δ., ἰδέ καὶ Μπουροπούλου Ἑρμηνεία Κ Π Δ τόμ. Α' σελ. 190-191), Ζησιᾶδη Ποινικὴ Δικονομική τόμ. Α' σελ. 579 καὶ γνωμ. Ε.Α.Π. 54/54 ΠΧ/Ε' σελ. 52) καὶ τοῦτο διότι τὰ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου περὶ τρέμενα κοινὰ πταίσματα τῶν ἀνηλίκων, ὡς καὶ τὰ ἀγροτικά, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πταισματοδικείου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν συνδεδυασμένων διατάξεων τῶν ἄρθρων 113 παρ. 1α' ἀριθ. 2 καὶ 115 τοῦ Κ Π Δ καὶ ἄρθρ. 121 παρ. 1 Ν.Δ. 3030.-

Ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος τελουμένου ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ Πταισματοδικεῖον, τόσον διὰ τὸν ἐνήλικον, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀνήλικον, δέν ἔπετα ὅτι παρέλκει ν' ἀποφανθῇ ὁ Ἄγρονόμος ὅτι ἀντενδείκνυται ὁ χωρισμός τῆς ποινικῆς διώξεως, διότι ρητῶς διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 130 Κ. Π.Δ. ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ ἀγροτικῶν πταισμάτων συνεκδίκασις τοῦ συμμετόχου μετὰ τοῦ ἀνηλίκου.

Ἐάν δέν ἐκδοθῇ τοιαύτη ἀπόφασις τότε ἐκάτερος τῶν κατηγορουμένων θά εἰσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου διὰ χωριστοῦ κλητηρίου θεσπίσματος καὶ ἐπομένως δέν εἶναι δυνατὸν νά λάβῃ χώραν ἡ ὑποχρεωτικὴ συνεκδίκασις τοῦ συμμετόχου, ἀλλὰ ἡ κατηγορία κατὰ ἐκάτερου τούτων θά ἐκδικασθῇ κεχωρισμένως, ἐνῶ τὸ ἄρθρον 130 παρ. 4 Κ Π Δ ἀπαιτεῖ συνεκδίκασιν, ταυτόχρονον, δηλαδή ἐκδίκασιν ἀπάντων τῶν συμμετόχων, κατὰ τὴν συζήτησιν

Ἐνεπίγειον

τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, τριαύτην δέ συνεκδίκασιν δέν ἀποτε-
λεῖ προδήλως ἡ συζήτησις ^{-εἰς} τῆς μιᾶς κατόπιν τῆς ἄλλης.

Φεκαργείας

0/4

Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Ἀγρονόμου ὅπως εἰς πᾶσαν περι-
πτωσιν τελέσεως ὑπὸ ἐφήβου, τῆ συμμετοχῆ ἐνηλίκου, ἀγρο-
τικοῦ ἀδικήματος ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ἐκδί-
κη ἀπόφασιν περὶ μὴ χωρισμοῦ τῆς ποινικῆς διώξεως, καθί-
σταται ἐναργεστέρα δόξαις τινές τῶν συμμετόχων, ἢ ὁ μόν-
ος συμμετοχὸς τοῦ ἀδικήματος, δέν κατοικεῖ, καὶ δέν δια-
μένει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ποινικῆς διώξεως (ἄρθρον 122
Κ Π Δ) ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πταισματοδικείου εἰς ὃ ὑπά-
γεται ὁ φυσικὸς αὐτοῖργός ἐφήβος, καὶ ὅπου ἐξετέλεσεν
οὗτος τὸ ἀγροτικὸν ἀδικήμα, οὐδέ ἐξεδηλώθη ἡ συμμετοχικὴ
του δρᾶσις εἰς τὸν τύπον τελέσεως τοῦ ἀδικήματος, ἀλλὰ
κατοικεῖ καὶ διαμένει καὶ ἡ συμμετοχικὴ του δρᾶσις ἐξε-
δηλώθη εἰς ἄλλην (ἢ ἄλλας προκειμένου περὶ πλειόνων συμ-
μετόχων) περιφέρειαν. -

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ συντρέχουσα ἀρμοδιότης
τοῦ τόπου τελέσεως τοῦ πταίσματος (ἥτις ὑπὸ τὴν ἰσχύν
τῆς καταργηθείσης ποινικῆς δικονομίας - ἄρθρον 29 - ἦτο ἀ-
ποκλειστικὴ) καθιστᾷ ἀρμόδιον τὸ διὰ τὸν ἐφήβον ἀρμόδι-
ον Πταισματοδικεῖον διότι ἐπὶ συμμετοχῆς, τὸπος τελέσε-
ως θεωρεῖται ὅχι μόνον ὁ τόπος ἐνεργείας ἐκάστου συμμε-
τόχου, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐνθα ἐνήργησεν ὁ αὐτοῖργός (Μπου-
ροπούλου Ἑρμην. Π.Κ. τόμ. Α' σελ. 43, καὶ αἰ ἐν σημ. 6 πα-
ραπομπᾶ, Ζησιάδη Ποινικὴ Δικονομία τόμ. Α' σελ. 556 καὶ
αἰ ἐν σημ. 280 παραπομπᾶ, Τούση-Γεωργίου, Ποινικὸς κώδιξ
τόμ. Α' σελ. 77 καὶ αἰ ἐν αὐτῷ παραπομπᾶ) καὶ διότι αὕτη
(ἡ συμμετοχὴ) ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ συνάφεια, τὴν
συνεκδίκασιν, ὅταν διάφορος εἶναι ἢ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης
(Α.Π. 205/67 ΠΧ/ΙΖ (σελ. 430)). -

0/4

Εἶναι ἐπομένως προδήλον ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύ-

την επιβάλλεται όπως ο 'Αγρονόμος εκδώση απόφασιν περί μή χωρισμού τῆς ποινικῆς διώξεως.-

'Εκ τοῦ ὅτι ἅπαντες οἱ συμμετοχοὶ θά διακασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὸν φυσικὸν ἀψουργὸν ἔφηβον, δέν ἔπεται ὅτι παραβιάζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐδαφίου χ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 130 Κ Π Δ, ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ ποινὴ τοῦ προστίμου ἢ τῆς κρατήσεως, ἢ προβλεπομένη διὰ τὸν ἐνήλικον συμμετοχόν, εἶναι βαρυτέρα τῶν ἀναμορφωτικῶν μέτρων ἅτινα προβλέπονται διὰ τὸν ἀνήλικον καὶ ὅτι ἐπομένως ἀρμόδιον Δικαστήριον εἶναι τὸ διὰ τὸν ἐνήλικον ἀρμόδιον διότι, τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον α' ἐφαρμογὴν ἔχει ἐπὶ Δικαστηρίων διαφόρων βαθμῶν, βάσει τῆς προβλεπομένης ποινῆς (ἄρθρον 18 Π Κ καὶ ἄρθρα 109, 111 ἕως 115 Κ Π Δ), οὐχὶ δέ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἐν προκειμένῳ τοῦ Πταισματοδικείου, ἀδιαφόρως τῆς τοπικῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἴτις, ὡς ἐρρέθη, κάμπτεται ἔνεκεν τῆς ιδιότητος τινῶν τῶν κατηγορουμένων, ὡς συμμετόχων.

'Εάν τὸ ἀγροτικὸν ἀδίκημα ἐτελέσθῃ ὑπὸ παιδός, ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, τῇ συμμετοχῇ ἐνήλικου, τότε ὁ ἀσικῶν τὴν ποινικὴν διώξιν 'Αγρονόμος ὑποχρεοῦται, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ὅπως προβῆ εἰς τὸν χωρισμὸν ταύτης, ὅτε ὁ ἐνήλιξ θά διακασθῆ ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου, οὐχὶ δέ καὶ ὁ παῖς, ὁ ὅτι δι' αὐτόν, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀρμόδιον εἶναι, διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους, τὸ Μονομελὲς Δικαστήριον ἀνηλίκων.

Τέλος δεόν νά λεχθῆ ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 130 παρ. 4 Κ Π Δ δέν ἔχει ἐφαρμογὴν οὐδὲν ἐκτός τοῦ ἀνηλίκου κατηγορεῖται καὶ ὁ ἐξουσιαστής ἢ ἐκμεταλλευτῆς τῶν ζώων ἢ πτηνῶν, δι' ὧν ἐτελέσθῃ τὸ ἀγροτικὸν ἀδίκημα, διότι ἡ κατὰ πλᾶσμα τοῦ νόμου (ἄρθρ. 110 Ν.Δ. 3030/54) ὁριζομένη εὐθύνη καὶ ἀπειλουμένη ποινὴ αὐτῶν, εἶνε ἔντε-

ΟΜΙ

λως άσχετος τής εϋθύνης τοϋ άνηλίκου καί τής επιβληθη-
σομένης είς αυτόν ποινής (γνωμ. Ε.Α.Π. 33/52 Π X/B'σελ.
459 επί τής όμοίας διατάξεως τοϋ άρθρου 47 τοϋ άναγκ.
νόμου 1010/37 καταργηθέντος διά τοϋ Ν.Δ. 3030/54)ούδε-
μιās ύφισταμένης συμμετοχής άνηλίκου καί ένηλίκου.-

Κατ'άπολουσίαν τούτου, δέν δύναται νά έκδοθῆ απόφα-
σις μή χωρισμοϋ τής ποινικής διώξεως καί ό έξουσιαστής
ή έκμεταλλευτής τών ζώων ή πτηνών, θά είσαχθῆ κεχωρισμέ-
νως ένώπιον τοϋ άρμοδίου Παισιματοδικείου.-

Μετά πάσης τιμής

Ο Αντεισαγγελεύς

Χρ. Μουστάκης

Χρήστος Μουστάκης